

holdsviis ringe Betydning, om der nu af disse ikke meget store Udlaan, der er Tale om — de betales jo tilbage, og der afdrages paa dem —, kunde kræves 4 $\frac{1}{4}$ eller 4 $\frac{1}{2}$ pCt. Hvis den høje Rigsdag imidlertid skulde mene, at denne Rente af 4 pCt. er for ringe, og at en højere bør indføres, vil der fra Finansministeriets Side intet være til Hinder for en Ændring paa dette Punkt. Jeg har ikke selv foreslaaet det, fordi jeg, som sagt, ikke mener, at Forholdet betyder noget videre for Statskassen, og fordi Formaålet for Loven er større end dette at indvinde en Rente til Stats-Laanefonden. Hermed tillader jeg mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Fremsættelse af det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Baade her paa Rigsdagen og udenfor Rigsdagen har der i flere Aar været fremsat Ønsker om en Omordning af hele Seminarievæsenet. Ønskerne har været begrundede med, at vi efterhaanden paa visse Punkter af vor Folkeskoleundervisning og Folkeskoleordning var kommet til at staa tilbage for andre Lande. Man mente, at dette til Dels beroede paa Mangler ved Seminarieundervisningen, i det hele taget ved Seminarieordningen. Disse Ønsker, der særlig er kommet frem ved Finanslovforslagenes første Behandlinger her i dette høje Ting, mente jeg at maatte imødekomme, og jeg besluttede mig derfor til at nedsætte en Seminariekommision. Jeg havde ønsket Kommissionen nedsat i Oktober Maaned forrige Aar og bestemt dens Medlemsantal til 25, saaledes at de 8 Medlemmer skulde vælges af Rigsdagen, 2 Medlemmer af hvert af Rigsdagens 4 Partier, medens Formanden og de øvrige 16 Medlemmer skulde vælges af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Tallet 25 er jo stort, og jeg havde selv ønsket Kommissionen noget mindre, men under Overvejelserne viste det sig, naar man vilde have en virkelig fyldig Representation for de forskellige Institutioner og Interesser, umuligt at komme længere ned. Man maatte jo ønske en fyldig Representation baade for Statsseminarierne og Privatseminarierne, og da vore Skoleforhold er ordnede forskelligt i de større Byer, i de mindre Byer og i Hovedstaden, og da der ogsaa ude omkring i Landkommunerne er forskellige Ordninger,

var det, som sagt, nødvendigt, at Kommissionen kom til at bestaa af ret mange Medlemmer. Der var desuden ogsaa andre Skoleinteresser, som ganske vist laa noget i Periferien, men alligevel for Øjeblikket er ret stærkt oppe indenfor skoleinteresserede Kredse, f. Eks. Skolebogsamlinger, Børnebogsamlinger o. lign., som burde repræsenteres, og endvidere findes der forskellige skoleinteresserede Foreninger her i Landet, som ønskede sig repræsenteret. Der kunde nu ikke være Tale om at tage alle med, idet Kommissionen saa vilde være svulmet op til en uhyre Størrelse, men jeg mente, som sagt, at man kunde gaa saa vidt som til 25 Medlemmer. Jeg henvendte mig saa til Partiformændene her i Rigsdagen med Anmodning om, at hvert Parti vilde udnævne to Medlemmer, men fra et Par af Partierne fremkom der skriftligt Ønske om, at der maatte blive fremsat et Lovforslag om Kommissionens Nedsættelse, saaledes at Spørgsmaalet kunde komme til Forhandling og Afstemning her i Rigsdagen. Dette Ønske har jeg ment at maatte imødekomme, og jeg fremsætter derfor herved for det høje Ting dette Lovforslag, som helt holder sig til, hvad jeg oprindeligt havde bestemt, baade hvad angaar Formen for Kommissionens Nedsættelse og Antallet af Medlemmer. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Den forandrede Fremgangsmaade med Hensyn til Kommissionens Nedsættelse har imidlertid bevirket, at jeg finder det nødvendigt med Hensyn til et enkelt Forhold at stille mig anderledes, end jeg oprindeligt havde tænkt. I Løbet af de sidste 3—4 Aar er Elevantallet paa vore Seminarier gaaet uhyre meget ned, og navnlig for de private Seminariers Vedkommende har dette, som man kan tænke sig, frembragt en, jeg kan godt sige, ligefrem Nødstilstand. Hvis Kommissionen var blevet nedsat i Oktober Maaned, havde det været min Agt straks at overgive den et Andragende fra Privatseminarierne om en Forhøjelse af Statstilskuddet i Anledning af den forhaandenværende Nødstilstand. Dette Andragende havde jeg tænkt mig hurtigt behandlet af Kommissionen, saaledes at Forslaget om et forhøjet Statstilskud kunde være kommet frem ved den kommende tredie Behandling af Finanslovforslaget. Dette vil jo nu være umuligt, idet Forhandlingen om Kommissionsforslaget sikkert vil trække saa længe ud, at den eventuelle Kommission ikke vil kunne tilendebringe sine Overvejelser af dette Spørgsmaal inden Finanslovforslagets tredie Behandling. Det er derfor